

фактично не може забезпечити їх повну реалізацію через відсутність необхідної економічної бази, достатнього обсягу фінансових ресурсів, чіткого механізму реалізації задекларованих гарантій і пільг, вимагаючи при цьому неухильного й якісного виконання військовослужбовцями своїх службових обов'язків. [3, с. 42–43].

Отже, наразі ми можемо відстежити певну неузгодженість стосовно законодавчого та фактичного забезпечення надання державою пільг, як гарантій трудової діяльності військовослужбовців. Саме тому в Україні необхідно розробляти нові моделі щодо встановлення і реалізації пільг на базі існуючих моделей. Доцільним вважаємо, перекладення певних фінансових витрат на підприємницький сектор та їх заохочення шляхом введення відповідної податкової регулятивної політики. Світовий досвід і децентралізація мають відкрити нові можливості щодо реального забезпечення надання нормативно-встановлених пільг.

ЛІТЕРАТУРА

1. Устинов С.О. Співвідношення термінів «соціальний захист» та «соціальне забезпечення» в законодавстві України. Юридична наука і практика. 2011. № 2. С. 90–95.
2. Яригіна Є.П. Місце і значення соціального забезпечення сімей з дітьми в системі права соціального захисту. Проблеми законності. 2011. № 116. С. 80–86.
3. Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей: Закон України від 20.12.1991 № 2011- XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2011-12#Text>.
4. Левада О. В. Пільги та обмеження в праві: загальнотеоретична характеристика: дис. ...канд. юрид. наук : 12.00.01. Харків, 2019. 183 с.

Щирова Анастасія Геннадіївна
Науковий керівник – канд. юрид. наук, доц. Топоркова М.М.
Державний біотехнологічний університет

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА ЛЮДИНИ ТА ЇХ ЗАХИСТ У СФЕРІ ДОСТУПУ ДО ОСВІТИ

Право на освіту визнається одним з найважливіших і структурних прав у житті кожної особи. Це не лише ключ до самореалізації, але й основа для соціально-економічного розвитку країни. Стаття 26 «Загальної декларації прав людини» дійсно відображає це право, наголошуючи на те, що кожна людина має право на освіту. Освіта повинна бути безплатною, хоча б початкова і загальна. Початкова освіта повинна бути обов'язковою.

Проте, навіть при існуванні міжнародних актів, включаючи цю декларацію, у багатьох країнах існують певні виклики та проблеми у забезпеченні цього права. Однією з основних проблем є доступність освіти для

всіх шарів суспільства без винятку, включаючи віддалені території, людей з обмеженими можливостями та соціально-економічно вразливі групи.

Додатково, важливо звернути увагу на якість освіти, оскільки не лише сам доступ до навчання, але й його рівень та реалізація сучасних стандартів є критичними у забезпеченні повного права на освіту. Нерівний рівень доступу до якісної освіти може стати перешкодою для розвитку суспільства та формування громадян з належними знаннями та навичками.

Також слід врахувати питання дискримінації у сфері освіти, де важливо забезпечити рівні умови навчання для всіх, незалежно від їхньої раси, статі, віросповідання чи етнічного походження.

Проблема доступності освіти стає особливо гострою у віддалених регіонах, де відсутність інфраструктури та віддаленість від освітніх закладів ускладнюють можливість отримання якісної освіти. Це стосується не лише базової шкільної освіти, а й вищої освіти та професійної підготовки. Технологічний прогрес може стати рішенням для зменшення цієї проблеми, оскільки віртуальні платформи та дистанційне навчання можуть забезпечити доступ до освіти тим, хто знаходиться далеко від навчальних закладів.

Забезпечення якості освіти стає важливим аспектом, оскільки навчальні програми повинні відповідати сучасним вимогам, розвивати критичне мислення та творчість студентів, а також готувати їх до викликів сучасного світу. Це означає не лише наявність матеріальної бази в навчальних закладах, але й професійно підготовлених вчителів, доступ до актуальної інформації та методик навчання.

Дискримінація у сфері освіти є серйозним завданням, оскільки всі особи мають право на рівний доступ до знань незалежно від їхньої соціальної, культурної та економічної приналежності. Зменшення дискримінації та створення інклюзивної освітньої системи важливо для забезпечення рівних можливостей навчання для всіх. Це включає у себе розробку спеціальних програм для людей з обмеженими можливостями, заходи по підтримці мовних меншин та груп з маргіналізованих шарів суспільства.

Загалом, забезпечення доступу до якісної освіти для всіх осіб без дискримінації є критичним для створення справедливого та розвинутого суспільства. Україна спільно з міжнародними організаціями, повинна спільно працювати над вирішенням цих проблем та забезпеченням повного виконання права на освіту для всіх.

Отже, забезпечення права на освіту та захист цього права є важливим завданням для сучасного суспільства та вимагає системних підходів, що забезпечать доступність, якість та недискримінацію у сфері освіти для всіх.

ЛІТЕРАТУРА

1. Загальна декларація прав людини ООН; Декларація, Міжнародний документ від 10.12.1948. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text

2. Конвенція з подолання дискримінації в освіті ЮНЕСКО від 14.12.1960.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_174#Text
3. Мельничук О. Ф. Конституційно-правове забезпечення права на освіту в Україні в контексті європейського досвіду: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.02. Київ, 2015. 459 с.